

"Hij beloofde te veranderen en smeekte me om bij hem te blijven"

Sam, 23 jaar

Het was moeilijk. Leren leven met het slachtoffer-zijn. Niet gewoon van een gebroken hart of een stukgelopen relatie, neen, ik werd slachtoffer van partnergeweld.

Mijn relatie begon mooi. Onze dates kwamen precies uit de boekjes. We klikten op elk vlak en konden uren met elkaar praten. Ik was niet op zoek naar een lief, maar ik wou hem wel een kans geven.

We waren een gelukkig koppel, of zo leek het toch op Instagram en Twitter: we deelden er al onze leuke foto's, de mooie momenten en de schattige uitspraken die we deden. Iedereen zag ons als een voorbeeldkoppel, een droomplaatje. Zelf deed ik er ook alles aan om dat beeld in stand te houden. Ik vertelde over onze vele toffe momenten en stelde hem voor aan mijn familie en vrienden. Iedereen leerde hem kennen en dacht dat wij mega gelukkig waren met elkaar.

De eerste drie maanden was er ook geen vuiltje aan de lucht. We hadden geen discussies en ik voelde me echt geliefd. Pas een jaar later, besepte ik hoe fout onze start van de relatie was. Hij dronk veel, enorm veel zelfs.

Iedereen zag ons als een voorbeeldkoppel, een droomplaatje. Zelf deed ik er ook alles aan om dat beeld in stand te houden.

Sam, 23 jaar

Eens hij alcohol had gedronken, was er geen houden aan. Hij veranderde in een boze versie van zichzelf. Uit liefde dacht ik dat hem kon helpen. Hij zou veranderen voor mij. Dat zei hij zelf ook. Dat ik zijn kracht was om het aan de kant te leggen en dat ik hem sterker maakte om er iets aan te doen.

Maar er veranderde niets. Ik leerde het gaandeweg te minimaliseren. Iedere jongere was wel eens te zat, toch? Ik maakte meer en meer uitzonderingen om "ons" te doen werken. Ik keek door zijn dronken woede uitbarstingen heen. Dat bleef ik doen, ook als hij nuchter was. Op dat moment dacht ik dat liefde zo hoorde te werken. Nu weet ik dat ik mezelf wegcijferde om toch maar bij hem te kunnen blijven.

Na enkele maanden betrapte ik hem op bedriegen. Hij stuurde sms'jes en voerde gesprekken tot laat in de nacht. Met tranen in mijn ogen vroeg ik hem wat er gebeurde en hij suste me. Hij zei dat het eenmalig was en dat hij het nooit meer zou doen. Hij stak de schuld op alcohol. Ik moest gewoon bij hem blijven. In één adem vervolgde hij dat er toch niemand anders van me zou kunnen houden. Ik geloofde hem. Ik dacht dat ik me vereerd moest voelen dat uitgerekend hij, zo'n droomjongen, van mij wilde houden.

Ik denk dat dat het begin van een heel slechte relatie is geweest. Ik gaf alles op om hem gelukkig te maken, terwijl hij ervoor zorgde dat ik me steeds meer afzonderde. Ik voelde me niet goed in mijn vel en ik begon ook mijn vrienden af te zeggen. Iets in mij was bang dat ze het aan me zouden zien. Ze kenden me door en door en ik durfde niet aan hen vertellen dat onze relatie echt niet zo rooskleurig was achter gesloten deuren.

Ik begon mijn vrienden af te zeggen. Iets in mij was bang dat ze het aan me zouden zien. Ze kenden me door en door en ik durfde niet aan hen vertellen dat onze relatie echt niet zo rooskleurig was achter gesloten deuren.

Sam, 23 jaar

Na een tijdje was hij een van de enige die ik nog vaak zag, bijna dagelijks op het einde van onze relatie. Het afzeggen van mijn vrienden deed ik uit schaamte en angst. Eerst omdat ik bang was dat ze mijn gelukkige verhalen niet zouden geloven. Daarna vreesde ik dat ze de blauwe plekken zouden zien.

Die eerste keer ga ik nooit vergeten. We waren samen iets gaan eten en nadien met zijn vrienden op café geweest. Hij had veel gedronken. Ik had al een paar keer gevraagd of hij ermee wou stoppen. Onderweg naar zijn huis werd hij boos. Hij zei dat ik hem belachelijk had gemaakt bij zijn vrienden, terwijl ik gewoon bezorgd was. We kwamen bij hem thuis en ik was doodsbang. Hij was aan het roepen en duwde me richting zijn slaapkamer. Iets in mij deed alarmbellen afgaan, maar ik wou hem vooral ook niet bozer maken.

In zijn slaapkamer sloeg hij me op mijn rechterkaak. Ik begon te huilen van angst. Dat maakte hem nog kwader. Zijn vuisten en handen beukten op me in. Mijn armen, buik, linkeroog: Mijn hele lichaam kreeg rake klappen. Mijn wenend gekreun en gesmeek om te stoppen, hielpen niet. Na enkele minuten, ook al leken het uren, was ik aan het bloeden. Toen ik dat riep, is hij in bed gekropen. Ik ben nog even op de grond blijven zitten. Daarna ben ik ook gaan slapen. Ik weet niet waarom ik daar bleef. Eigenlijk had ik naar mijn ouders moeten gaan om te vertellen wat er was gebeurd.

De volgende dag bood hij al wenend zijn excuses aan. Hij vertelde dat er in zijn kindertijd van alles was gebeurd. Door de alcohol zag hij mij gisteren als zijn vijand. Hij beloofde te veranderen en smeekte me om te blijven. Ik ben die namiddag naar huis gegaan. Daar vertelde ik dat ik 's nachts van de trap was gevallen. Gelukkig was mijn vriend er om mij te helpen. Het was de zoveelste leugen in het gezicht van mijn ouders om mijn liefde voor hem goed te praten.

Hij beloofde te veranderen en smeekte me om te blijven.

Sam, 23 jaar

De verwijten en de slagen bleven komen. Op een nacht heb ik al wenend een van mijn beste vriendinnen gebeld. Ik vertelde haar wat er was gebeurd. Zij sprong op haar fiets en is me bij hem komen halen om meteen naar de politie te gaan. Ik heb hen mijn verhaal gedaan, van de eerste keer slaag tot die nacht. Ze zeiden dat ik moedig was en dat ik aangifte moest doen. Hij moest gestraft worden volgens hen. Nog steeds schreeuwde alles in mij dat hij het goed bedoelde.

De weken en maanden nadien waren heel moeilijk. Soms stond hij opeens voor mijn deur of aan mijn sportclub om sorry te zeggen. Ook belde hij mij op om een tweede kans te vragen. Mijn vrienden hebben me vaak moeten tegenhouden om niet te reageren.

Ik moest ook opnieuw van mezelf leren houden en leren geloven dat ik beter verdiende dan hem. Wekelijks ging ik naar een psycholoog. Soms maakte ik 's nachts mijn ouders wakker, omdat ik nachtmerries had over hem. Het was vreselijk om het te accepteren. Het was een zoektocht naar mezelf met heel veel ups and downs. Het is al drie jaar geleden ondertussen, maar soms kijk ik nog angstig rond. Dan heb ik het gevoel dat hij in de buurt is.

De littekens die ik aan hem heb overgehouden, heb ik wel leren liefhebben. Ze zijn een deel van mezelf en ze herinneren me aan een tijd waar ik nooit terug naartoe wil. De liefde opnieuw leren omarmen was niet makkelijk, maar door mijn huidige vriend is dat stapje per stapje wel gelukt. Hij heeft me geholpen en begrijpt het wanneer ik het soms moeilijk heb. Hij heeft me ook tijd gegeven om het een plaats te geven. Stilletjes aan besef ik dankzij hem dat de liefde ook mooi kan zijn. En daar ben ik hem eeuwig dankbaar voor.

TEKST: Margot Gysbrechts

Hoe hemels of hels is jouw relatie?

relatietest.horenzienenpraten.be

Praat erover

Chat met Nupraatikerover.be

Maandag, dinsdag en donderdag 19:00-22:00 uur. Woensdag 14:00-18:00 uur en 19:00-22:00 uur. Vrijdag 14:00-17:00 uur. Niet open op feestdagen.

Mail met 1712

Via online formulier. Antwoord binnen 2 werkdagen.

Bel met 1712

Maandag-vrijdag 9:00-18:00. Dit gesprek is gratis en komt niet op je telefoonrekening. Je hoeft niet te zeggen wie je bent.

Niet gevonden wat je zocht?

[Praat met een andere hulp- of infolijn](#)